

ДЕЛАТЕ

22 декември 2006 г., брой 3, сезон III, www.els-plovdiv.com

Цена 50 ст.

DSD -
изпити за
отличници

2 Рампа за
инвалиди в
училище

Интервю
с госпожа
Чеканова

Сами
срещу
страха

Осем
златни
правила

Актуални
баскетболни
събития

11

14

Малките елфчета от УП, начело с нашия репортер - Виолета, 9-8, спретнаха коледна украса в училище само за ден и посипаха всичко и всички с радост преди Коледа!

Коледният бал е довечера

С наблизаването на двадесет и втори декември все повече стават глупостите, които се изговориха, относно коледния бал. Ето какво ще представя той – дискотека и много храна. Балът ще е в 7 палата на Планари и е с начален час 19.00, влизането ще се осъществява с представяне на входа на документ за самоличност – със снимка и име на него (лична, ученическа или транспортна карта).

В залата ще има огромен дансинг, DJ и много храна, която ще е разположена около 10 блок-маси. Относно местата за сядане се изговори много – спокойно, ще има на разположение 200 стола (колкото в една дискотека). Освен това, ако много искаш да си починеш от танци и веселба, ще може да излезеш на въздух – хората на входа ще поставят печат на ръката ти, с който ти ще можеш да вле-

зеш отново.

Казано накратко, очаква ни един разцепващ купон с разнообразна музика, по вкуса на всеки. И все пак как ще си изкараем зависи от самите нас. Пожелавам ви приятно прекарване на бала и весело и безинцидентно посрещане на коледните и новогодишните празници.

Angov

Шестите изпити за DSDII в ЕГ „Пловдив“

За пореден път изпити за немска езикова диплома (DSD) дойдоха и отминаха. В продължение на два дни – на 4 и 5 декември, зала „България“ в Панаирното градче приюти учениците от Leistungsklasse на нашата гимназия и езиковата гимназия на град Кърджали. В първия ден двадесетокласниците писаха текст по зададена тема или пресъздаваха текст заедно с два коментарни въпроса към него. Препънките в програма се оказа слушането с разбиране. Искаха се прекалено много подробности и се говореше паралелно за едно и също нещо, кое то обръщаше допълнително щялата ситуация – такъв беше коментарят на повечето ученици. За разлика от него четенето с разбиране и граматичният текст се оказаха по-лесни, но с клопки, и бе нужно съобразяване. Следващото препятствие, което трябваше да бъде преодоляно, беше устният изпит – двадесетминутна дискусия в присъствието на трима учители, които засяга

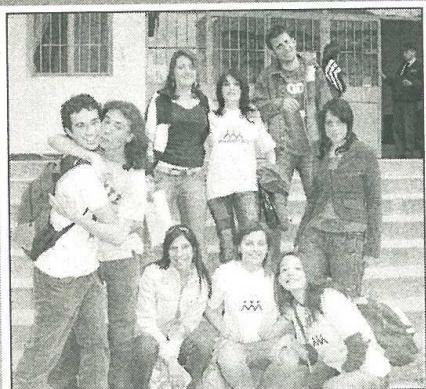

Така изглежда изпитната зала в Панаирното градче

както определен текст и неговата проблематика, така и темата на папката, която учениците подготвяха близо година. Тази година начело на комисията бях г-жа Ангела Хюмер (Fachberater), г-жа Светла Василева, която преподават в Leistungsklasse на выпуск 2007, а останалите членове на комисията: г-жа Рената Грубер, г-жа Лидия Василева, г-жа Нина Коларова, г-н Камен Мириев, се сменяха

всеки ден. Устните изпити продължиха четири дни – от сряда до събота, което наложи и неудобството да се използват само малките стъби на гимназията. Резултатите от тези изпити се очакват през март или април, защото материали пътуват до KMK в Koeln и се проверяват с всички други материали, пристигащи от целия свет. Договора броят на точките, получени на устния изпит, остава загадка за изпитваните. Да се надяваме на високи резултати, защото това означава и високи позиции за училището ни. Випуск 2007 са последните, които положиха изпита по утвърдената програма. От дното DSDII ще е с променена структура, като превес ще взимат презентациите на устната част и повечето компоненти в писмената, както и на малено време за работа.

baniev

НАРД - Фондация

„Национален алианс за работа с доброволци“

А обре че беше една съученичка да mi разкаже малко по-подробно за тази организация. Мисията на НАРД е да възроди доброволческите традиции в България и да промени нагласите на общността към доброволния труд чрез организирането на различни инициативи, възможни максимален брой хора от общността и популяризиращи ценностите на доброволчеството. Убедиха ме да се запиша като доброволец. Но един разказ далеч не ме подготви за първото събитие в Алианса. Бях малко притеснена – никога не се бях занимавала с нещо подобно, но може би най-много се тревожех как ще ме приемат другите доброволци. Да си призна, очаквах една работна обстановка, сериозни лица, формалности. И какво беше удовлетворението ми да видя млади, засмени хора, които веднага ме приемаха като част от екипа. Нищо че ме виждаха за първи път! Веднага се заеха няколко „постарявани“ доброволци да mi разказват за програмите на Алианса и техните преживявания като служители на добра воля. Въщност програмите са две: Център за работа с доброволци – той организира всички еднодневни активности (дарителски кампании, почистване на паркове, информационни срещи) и Голям брат, Голяма сестра – програма, която успешно се примага в целия свят.

Вече съм доброволец към НАРД повече от година, но първоначалните mi впечатления се оказаха правили. Различните дейности, с които съм се занимавала през тази година, ме научиха на постоянство, отговорност и работа в екип.

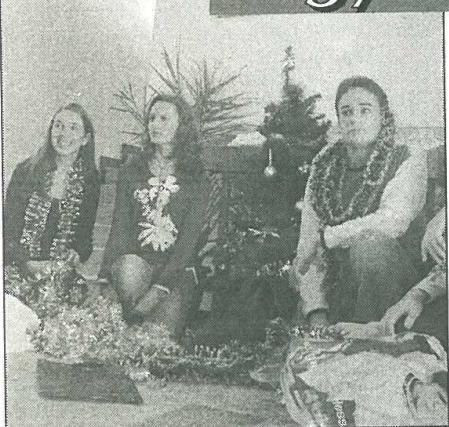
Всяка сряда следобед е празник за доброволца, тъй като се провеждат нашите „оперативки“. На по чаша сок и бисквитки се обсъждат програмите, в които можем да вземем участие. Обстановката е спомътна и всички много се забавляват. Работата се превръща в удоволствие. А след сбирка задължително всички доброволците излизат заедно, защото вече сме не само „колеги“, но и приятели. За края на всяка кампания се организират празненства – заслужена награда за доброволците. И – за малко да забравя: 5 декември е най-големият празник за нас – Международен ден на доброволца. Е, такъв купон става наистина веднъж в годината!

Ако някой иска да се присъедини към нашия колектив или има някакви въпроси, нека заповядда на нашите сбирки всяка сряда от 17:00 h на посочения адрес:

Централен офис:
Пловдив, 4000
бул. Цар Борис III Обединител 145 Б
тел. 032/635 721, 625 197
e-mail: nava@evrocom.net
<http://www.nava-bg.org/indexBG.htm>

Боряна, 12-e

С духа на Коледа

много това начинание. Всичките пари са вложени в гирлянди, топки, пеещия Дядо Коледа.... А организаторите дадоха и доста пари от собствените си джобове. Украсата беше сложена на 15 декември, петък, по време на часовете от втората смяна. Именно тази е причината, поради която учениците от тази смяна може да са видели странни обекти, които се карат по столове и се карят за тикси, а някои почти крещят: „Боже мой! Седи ужасно!“. Е, ние слагахме украсата, ако не сте забелязали. Ксероксмънт обеща да пуска музиката на светещия образ на Дядо Коледа всяко междувременно. Много сме му благодарни! Въщност процесът на слагане на украсата беше доста интересен, да не казвам опасен. В началото имаше много доброволци да ни помогнат и те съвршиха страдохата работа, но после останахме само 4-има души и хвърлахме из ЕГ-то като луди, а накрая дори се изпокарахме, защото една гирлянда на втория етаж се слагаше почти два часа. Но след няколко кафета и почивка всичко беше наред. А когато приключихме, излязяхме от даскалото и говорехме само: „Свърши! Свърши!“ Дните, които остават до Коледа, ще са къде-къде по-весели с цветните топки и гирлянди, светещите лампички и лещите снежни човечета.

Весела Коледа на всички!

Ral_

Забелязали ли сте, че изненадващо се появиха снежинки, гирлянди и т.н. сред даскало? Някой би попитал какъв е изобщо смисъл да ги слагаме само за една седмица? Ами оглед се първо и кажи не ти ли е по-приятно, когато освен коледно насторенение има и коледна украса? Затова организаторите, начело с Виолета от 9-в, искат да благодарят на 12-те класа, които дариха пари, за да стане въз-

Представител на немското посолство посети гимназията ни

В продължение на два часа и 15 минути културното атше на немското посолство в България г-н Фердинанд фон Вайе прекара в дискусии с учениците на от DSD класовете на 27 ноември. В първата част от визитата си той дискутираше с десети клас, а след това с дванадесети. Темите бяха всеобхватни, но основно свързани с присъединяването

на България към Европейския съюз - казусът с АЕЦ Козлодуй, промените в немското и респективно българското здравеопазване, опазването на културната идентичност, френско-немските отношения - тези теми бяха само част от събеседването. През това време г-н фон Вайе демонстрира висш пилотаж в дипломацията, прекрасно

чувство за хумор, добър български език и завидни знания по история - както европейска, така и българска. Той се опита да установи контакт с всички присъстващи ученици и не спести отговора на нито един въпрос.

По време на срещата, която беше организирана лично от г-ж Ангела Хюмер - Fachberater в гимназията ни,

станова ясно, че през януари ще е по-лучено много щедро дарение от един баварски херцог. С отпуснатите средства мястото ще се оборудва с най-modерна техника: дванадесет компютъра, принтер, скенер, проектор и всичко нужно за правилното противчане на един съвременен мултимеди-

ен час по немски език. За целта в момента се ремонтира една от класните стаи в общежитията, където техниката ще е на сигурно място.

В края на срещата си с учениците културното атше сподели, че е доволен от никого на владеене на езика на учениците и че смята да посети гимназията отново.

ban4ev

Рампа за инвалиди

Наскоро в двора на нашето училище започнаха разкопки, които озадачиха учители и ученици. Имаше много противоречиви мнения и слухове, но най-накрая мистерията беше разбулена.

Оказа се, че се изгражда рампа, подходяща за придвижване на инвалиди. Според специален проект българските училища трябва да имат такова приспособление, за да се даде възможност на децата с увреждания да имат свободен достъп до сградите. Така те ще се чувстват като всички други и ще могат по-полноценно да живеят, общуват и учат. ЕГ „Пловдив“ е сред първите училища, в които ще се осъществи това благородно дело в името на една добра кауза.

ГАЙДАДЖИЕВА, 10-и

Ремонтните работи напредват, без да смущават особено учебния процес

Нов учител

От 20 ноември в училището има нов учител по изобразително изкуство - Иван Дончев. Той идва от ОУ „Алеко Константинов“ и ще е в ЕГ-то поне до края на тази учебна година. Ето какво сподели господинът:

— Какво мислите за гимназията?

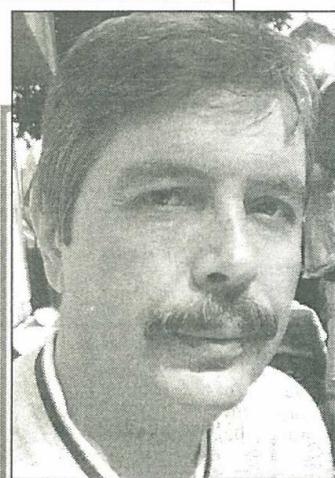
— Несъмнено „ЕГ Пловдив“ е най-елитната гимназия в града. Ще се радвам, ако се задържа по-дълго тук!

— А какво мислите за новите си ученици?

— Аз съм съвсем отскоро тук и все още нямам много впечатления.

Но за краткото време, за което съм преподавал, мисля, че има много умни и интелигентни хора.

Продел: Георги МАНОЛОВ

Дора Чеканова: Хубаво би било учениците да са сътрудници на учителите

Преди време във форума на гимназията се появив новината, че госпожа Чеканова разработва химичен сайт http://home.d-bross.com/dora/na4alen_pregov...govor/pregovor/. Оттогава се побигнаха много въпроси - за причините за създаването му, за действителния му създател. И тъй като сме сигурни, че най-доброят източник е първоизточникът, успяхме за вас да представим до последната подробност този проект, за чиято реализация ще прочетете в следващото ни интервю.

— Как решихте да станете учител по химия?

— От момента, в който започнах да изучавам химия, знаех, че ще бъда точно учител и точно по химия. Може би тази любов ми е предадена от моята първа учителка по химия, която беше страхотен професионалист.

— Понастоящем химията има славата на труден предмет, как успявате да накарате учениците да работят с желание, как събуждате интереса им към нея?

— По принцип в часовете си изprobвам различни нетрадиционни методи на обучение, работя в групи, давам им творчески задачи, освен това давам от себе си много любов, много труд, много настоеяване и високи изисквания.

— Как смятате, че е добре един учител да приема учениците си - като свои деца или трябва да подхожда с по-строгост?

— И да, и не. Да, защото на практика всички ученици са наши деца и в повечето случаи ние прекарваме с тях повече време, отколкото те прекарват с родителите си. Не, защото понякога преминават границата учител-ученик и тогава държанието им става малко по-свободно.

— Има ли нещо общо същът, който сте създали в интернет, имено с това желание да пробудите ученически интерес?

— Ами, да. В последно време, последните десетина години, много се говори за НТ технологии, за високите технологии. Учениците, като

млади, съвременни, модерни хора, са поддадени по този вид технологии. Оттук и разширил се интересът им за химията. Много ми е трудно в началото на девети

личен проект по химия в Пловдивска област, който отиде на национален конкурс на „Ротари клуб“ и фондация „Св. св. Кирил и Методий“. За съжаление, на национално ниво не бе отложен нито един проект по химия.

— Сама ли разработихте сайта, или получихте помощ от някъде?

— Прочетох няколко коментара в интернет по този въпрос, така че държа да отбележа, че сама - без участието на ученици, направих електронното помагало. Е, искам да благодаря на съпруга ми, който ми помогна. Той е компютърен инженер. Помощта от негова страна се изразяващо в следното - „Ето ти учебник, чети, като не разбиращ - питай!“, много консултации

Име: Дора Чеканова

Преподавател по: химия

Стаж: осем години, всичките в ЕГ „Пловдив“

Семейно положение: омъжена

Зодия: Рак

Родена дата: 1. 07. ...

Девиз: Аз чувствам

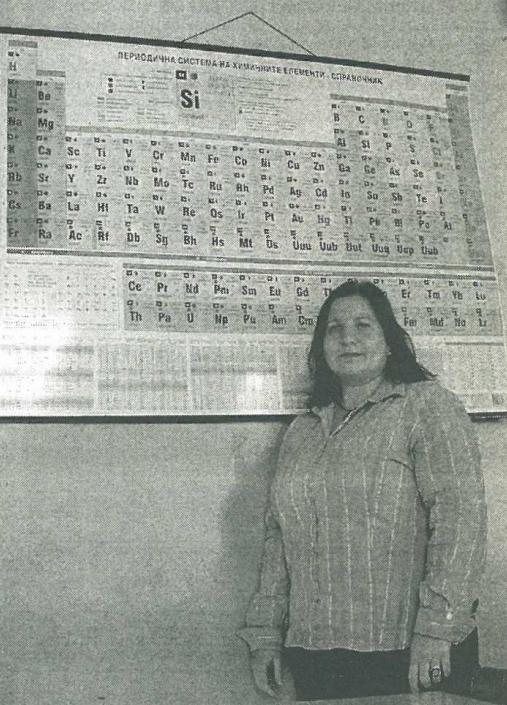
проведохме, но много ми помогна и това, че работих почти изцяло сама, защото сега мога да направя още няколко такива помагала без абсолютно никаква помощ.

— Отне ли ви много време, за да го доведете до съществуващия му вид?

— Много, страшно много. Може би шест-седем месеца, не постоянна работа, но ако сега започна да работи, бих скратила времето поне шест пъти.

— Имате ли идеи за популаризацията разширяване на сайта, тъй като в момента той е само преговор на семи клас?

— Да, в момента работя над развитието на проекта „Строй на атома“ по учебника за осми клас и пета главна група - „Азот и съединения на азота“ - също за осми клас. За съжаление обаче нямам много свободно време и бих се радвал, ако учениците

имат желание да ми помогат и да разработим нещо заедно.

— Има ли нужда в часовете по химия да се внедряват високите технологии?

— Да, хубаво би било учениците да са сътрудници на учителите. Те като едни модерни хора се интересуват от технологиите. Още повече че нещата в химията са абстрактни и това, което не можем да видим с просто око, бихме могли да наблюдаваме във вид на една добра компютърна симулация.

— Как според вас трябва да изглежда един модерен кабинет по химия?

— На първо място, всеки ученик трябва да разполага с работно място и лабораторен комплект. Бих казала, че почти всеки час трябва да се правят опити, въз основа на които ученикът да прави сам заключения за процесите. Трябва кабинетът да е снабден с компютър и мултимедия, да се

правят по-често презентации. Трябва да има една удобна обстановка за работа, необходимите уреди и апаратура, за да не преподаваме просто табелирена химия, което ние всъщност правим.

— Ако има наука, която да привлече на мази, то това е химията. А според някой най-външният празник е Коледа. Какво е вашето мнение?

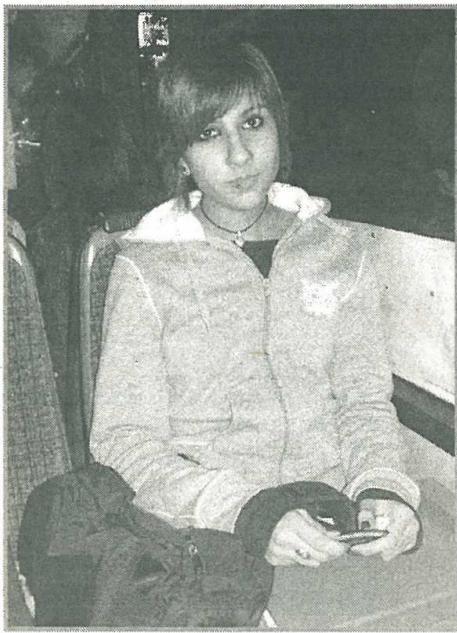
— Аз мисля, че Коледа е празник като всеки друг, с който в последно време се спекулира. Аз се питам защо човек трябва да е добър само по Коледа, защо само тогава трябва да се помага. Нали, за да бъдеш добър, ти трябва да си такъв през цялата година, през целия си живот.

— Какво е вашето новогодишно пожелание към учениците?

— Желаим една успешна нова година, да бъдат много здрави и много щастливи!

Проверил: ban4ev

Интервю с Пламена, 10-е клас

Защо реши да участваш в конкурса?
 — Защото песента е невероятна, филмът е много сладък, с много яки актьори и просто не се сдържах.

Какво те отличава от другите?

— Липсата на два зъба.

— Нещото, което искаш всички да знаят за

теб?

- Могат да ми имат доверие :)
- Полуънна или полуправна чаша?
- Зависи какво име в нея.
- Какво те прави щастлива?
- Fall Out Boy, филми и приятелите ми.
- Какво те гравни?
- Когато пуснат рекламиите, докато гледам филми.
- Принципът, на който не би изневерила?
- Лъжи само когато е наистина наложително.
- Какво ти помага в трудни моменти?
- Сестра ми и прекомерни количества шоколад.
- Как се виждаш след 10 години?
- Надявам се вие да ме виждате – в най-добрия случай по CNN, в най-лошия по Скат.
- Любима песен?
- Fall Out Boy-Get Busy Living Or Get Busy Dying.
- Любим филм?
- Domino, Fight Club, Jarhead, Green Street Hooligans, Step Up.
- Най-щурящият момент в ЕГ-то?
- Има много, но да се надяваме, че предстои.
- Какво си пожелаваш за Колега?
- Пижамено парти с Brad Pitt, Charlie Hunnam, Wentworth Miller, Pete Wentz и Brendon Urie.

Продел: Силвия ВЛАХОВА

„Делта ТЕ“ обявява конкурс!!!

Познай текста на песента, прати на електронната ни поща deltate@gmail.com името ѝ и името на изпълнителя ѝ, както и на филма, в рамките на който е звучала. Победителят ще спечели интервю и книга.

May it be an evening star.
 Shines down upon you.
 May it be when darkness falls.
 Your heart will be true.
 You walk a lonely road.
 Oh! How far you are from home.

Mornie utulie (darkness has come).
 Believe and you will find your way.
 Mornie alantie (darkness has fallen).
 A promise lives within you now.

May it be the shadows call
 Will fly away.
 May it be you journey on
 To light the day.
 When the night is overcome
 You may rise to find the sun.

Mornie utulie (darkness has come).
 Believe and you will find your way.
 Mornie alantie (darkness has fallen).
 A promise lives within you now.

A promise lives within you now.

Брага преди Колега

Прякор: Лисо

Име: Илия Йорданов

Ученик в: 11-к клас

Родена дата: 18.04.1989

Зодия: Овен

Девиз: Винаги една крачка по-напред!

Колега наближава – ехите, украсите, шоколадът и цитрусовите плодове се купуват като топъл хляб. Но какво е Колега без Дядо Колега? А има ли Дядо Колега без брага? Разбира се, че няма. Ето какво мисли едното братче на живота, училището и всичко останало:

— Представи се с няколко думи.

— То хората знаят всичко за мен. Както е казано, кой не знае за Лиско и кой не е чувал за него. Но да кажем с две думи, че съм пекано типче, обичам предимно себе си и жените.

— Спомена жени, каква е идеална жена за теб?

— Аа, по принцип бат ти Лиско няма някакъв идеал, ама не мога да отрека, че се кефя на поддържаните жени, които си знаят цената и не са лесни мишени.

— Имаш ли си приятелка в момента?

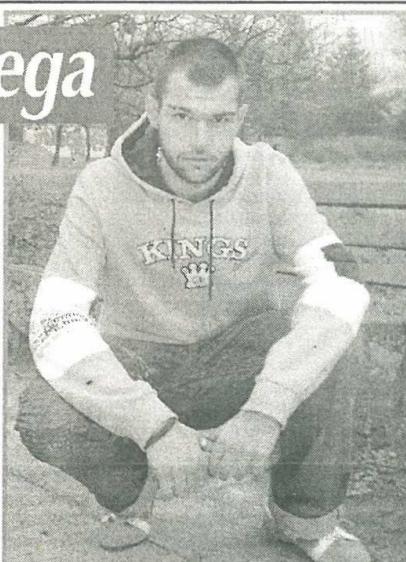
— Нямам – не защото няма кандиатки, но защото напоследък все се разочаровам и сега съм пуснал нещо като защитен механизъм. Ама ако някоя много държи да ми стане при-

ятелка, знае къде да ме намери.

— Колега наближава... брагата изба на моя, надявам се да намериш такава Снежанка, каквато искаш. Като заговорихме за Колега, няма как да не те попитам дали ще ходиш на коледния базар?

— Ооо да, там ще съм. Много се радвам, че тази година се организира такова мероприятие. Не мога да пропусна да видя усилията на съучениците си. Пък и си мисля, че стартираме доволно.

— Ти си интересен и забавен човек, а пък и горбориши ясно – ако те покаянят, би ли станал водещ на базара?

— Н-н-някой път си падам леко притеснитеен, но пък за шоуто съм готов на всичко и бих приел това предизвикателство.

— Виждам, че се обличаш доста стилно, би ли издал някоя тайна как го постигаш?

— Дрехите и модата са ми слабост. Обичам много да ходя по магазини, да виждам какво е на мода и горе-долу да съм в крак с нея. Но за съжаление не ми остава много време напоследък за това.

— Защо? Момичетата ли не те

оставят на мира?

— Виж, не обичам много да се хваля, както казвам, за скромността си мога да говоря с часове. Но си прав, така не мога да се оплача от женско внимание, не знам точно на какво го дължа, но явно ги предполагам, пак и лекинко имам чар, де.

— Обичаш да се шегуваш, какво те кара да се усмихваш?

— За мен една усмивка е много важна, защото в дневно време това е едно от малкото хубави неща, които можеш да правиш без пари. Гледам и без повод да се усмихвам, да съм весел и да заразявам с това чувство хората около мен.

— Как си представяш в близкото бъдещето?

— Това лично е доста сложен въпрос. Но ми се иска да съм напред с материала във всяко едно отношение и имам амбиции за политиката, въпреки че баща ми казва, че тя е от женски род.

— Ами то и жените са от женски пол, ама всички ги харесваме...

— Вярно е: с жени зле, без жени още по-зле. Не можем без тях.

— Остана само да кажеш нещо за финал, нещо, което искаш всички да прочетят?

— Тук на финала е най-трудно винаги... Но искам да кажа, че супер много се кефя на даскалото си, но най-вече на класа си. К-Клас, това е религия, която не е в него, не знае за какво става въпрос. Ние Сме The BEST Of The BEST, но това е нещо напълно нормално.

Angelov

Една утопична представа за пребиваването в училище

Снимки от Георги Стоилов

Ако към всеки ученик, независимо дали от нашата гимназия, или от което и да е средностатистическо COУ или гимназия в България, прикрепим по един перманентен слушател, то аз съм убедена, че няма да му трябва повече от седмица, за да разбере, че вечно ще слуша едно и също - хленчене, оплакване. Подобно на нашите мили баби и дядовци, които не пропускат уобен (или несъвсем) случай да споменат мимоходом (или несъвсем) старата болежка в кръста и високата кръвна захар, ние постоянно напомняме небодолството си от невъобразимо ужасните условия на живот в училище. Съмнявам се този маниер на поведение да е заложен у всекого, по-вероятно е да е възпитан у нас от порочната образователна система, или просто сме поколение - жертва на Прехода - каквато и да е истината, ние сме само жертви, не бихме допуснали мисълта (опазил ни Бог!), че имаме вина за каквото и да било.

Дори да приемем, че натрупващата се умора, скапващото напрежение, непреодолимото количество учебен материал са основателни причини да си помърмормирим, трябва да бъдем по-обективни (ако мога да степенувам обективността). Изборът си е наши, не изключавам случаи, когато изборът принадлежи на родителите, защото да избереш да прехвърлиш отговорността за своя избор на някого другого, също е избор. Друг е въпросът, с кого сравняваме себе си - дали с родените със сребърна лъжичка в устата, или със сомалийските деца. И с чие положение е по-логично да сравняваме своето, за да направим извода за това, как ТРЯБВА да се чувстваме. Хипотезите и относителността само доусложняват опита ми да обясня неизвестата жажда на всеки ученик да изтъкне собствената си зла участ и жертвеното си самоотрицание в името на образоването. И целта ми постепенно измени същността си. Ще потърся хубавите моменти и положителните характеристики конкретно на нашата гимназия. И ще призная, че не ми е трудно да открия такива.

Чисто и просто, ние сме късметлии по отношение на материалната база. Имаме надеждно осветление, проходимост, че и хигиена в тоалетните, алюминиева дограма, огледала

...Това е същността. Смирен, приемам кръговрата странен. И съм разбрали, че всеки ден на цял едън живот е равен.

(това си е привилегия), течен сапун в т. нар. санитарни възли, чиновете, масите и столовете са в отлично състояние, а съвсем скоро ще си имаме рампа за инвалиди и Mediengraum. Материалната база не би трябвало да е лукс, освен, разбира се, ако не става въпрос за позлатени чешнички и видеостени във всяка стая. Но е. И да имитираме нездадоволеност в това отношение си е глезотия, особено ако вземем под внимание интимната обстановка (наподобяваща конюшни) в повечето училища, особено в по-малките градове.

Ако отхвърлим за миг материалистичната идеология, можем да изброям двойно повече прекрасни немца, които да заместват в съзнанието ни неудоволствореността. Аз се опирам от вълшебните сутрини в двора на училището ни. Мирише по-хубаво, отколкото в центъра, което е едно от малкото предметства, че учим толкова далеч от „цивилизация“. Ако вътърът духа откъм Захарната фабрика, вълшебството е пълно, защото се давала мириз на чист карамел. През по-голямата част от учебната година сутрин, когато пристигаме, е още

тъмно и мъгливо, витае едва доволима загадъчност, от лавките на спирката и в двора мирише на кафе и сънената суматоха, в която всеки търси нещо или някого, има някакъв наудничав чар на утрините в Английската, към която всички тайничко се пристрастяват. Вечер, след втората смяна, фенерите и лампите в двора светят и преличат на оранжеви тикви, закачливо закачени във въздуха. Тогава вече денят е съвршил, събираме се на малки групички и разпускаме под формата на традиционното хленчене, което, оказва се, също носи известна доза наслада. Подобно е и очарованието на свободните часове, които носят характера на мало измъкване, спло провидение, за което са били отправени хиляди молитви, но в което никой не е вярвал истиински. Те са като курабийките с късметчета, които се дават с кафето „в подобрите заведения“ - вътъри са носят радост. Именно тези моменти са запомнящите се, макар и те, като всички останали незабравими мигове, да повяжват и да изолдняват подобно на снимки в стар албум.

Не зная дали няма да се произвърля с върването си, че да се докоснеш до непознатото, да научиш нещо съвсем, съвсем ново, може да направи човека, ако не щастлив, то поне доволен, поне доволен, поне доволен, поне доволен, поне доволен. Съмнявам се и във валидността, актуалността на твърдението, че в училище е по-лесно да се самоопределим, защото сме част от дадена общност, или поне - една страна на една институция. И дори крещящите противоречия с нейните принципи и принципите на нейната общност не елиминират напълно чувството за принадлежност, което напълно естествено кара човека да се чувства щастлив.

Камелия ПЕТРОВА

Спомени от 2006-а

Въпреки очакванията ми, че 2006 година ще бъде по-спокойна от предходящата я 2005-а (първата ми година в ЕГ „Пловдив“), тя се оказа също толкова вънтуваща и изпълнена с емоции. През нея аз спечелих много нови приятели, събудих някои мечти, не осъществих други. Направих още една, макар и малка крачка в опознаването на живота. Не съжалявам за нито една от трудностите, изпречили се на пътя ми, защото те правят успехите по-сладки. Едно от важните условия, свързани с работата и успеха, е позитивната нагласа. Тази година имах

щастие да получа поступване по рамо-то за положения труд, което ми даде кураж да се справя с позабравените предмети - химия, биология, а и някои съвсем нови - немския например. С увереност мога да кажа, че прекрасната инициатива на Министерството на образоването и Postbank окуражава учениците. Ясно помня 15 септември, сълнчев ден, който с не-търпение очакваш, за да видя съучениците си. Мисълта за стипендия не присъствува в изпълнената ми с очаквания, надежди и притеснения глава. Това, което най-много ме разълнува,

не бе приятната изненада, нито пък сумата, а по-скоро признанието, чувството, че си способен и че работата ти ще бъде оценена. За първи път разбираш, че можеш сам да постигаш върхове. С този чудесен старт навярзох както в учебния материал, така и в главната сграда, а също и в истинския живот. Срещнах много нови, интересни хора, които знаят как да се справлят с трудностите и как да се забавляват. Запознанството с различни ученически организации като редакторския екип на „Делта Тe“, Училищния парламент ми предостави въз-

можността по-добре да разбера и опозна хората, с които ежедневно деля претърканите рейсове. Наблизаването на коледните и новогодишните празници ми напомнят за предстоящите заслужена почивка и веселие. Преди настъпването на новата година, хората правят равносметка на преживяното - успехите и неуспехите, щастието и болката. **На себе си и на Вас пожелавам 2007-а да донесе радост, да бъде изпълнена с емоции, които да оставят дълготраен спомен във сърцата ни.**

Мая КУМАНОВА, 9-e

Сами срещу страхъ

Фобии

Още през V век пр. н. е. Хипократ описва симптомите на фобията – свиване под лъжичката, неконтролирано треперене, пълен ужас, неистов страх. Самата дума „фобия“ произхожда от гръцкото „phobos“, което буквално означава „ужас“. Има нещо вярно в това, особено ако се огледате около вас. Ще срещнете хора, които се вцепеняват при вида на мишка... И за да ги успокоим, позовавайки се на медицината, трябва да подчертаем, че фобиите не са причини за неуспех в живота. Ние просто съжителстваме с тях. Научаваме се да живеем, осъзнавайки страхът си от „нещото“, чието име не обичаме да

назоваваме. В историята има хиляди примери за страдащи от фобии личности. Великият Наполеон например се е страхувал от котките, а Зигмунд Фройд е изпитвал ужас от пътуването с влак... Всесилният Цезар никога не е спял нощ на тъмно. Френският крал Хенри IV все се страхувал да не пропусне нещо и непрекъснато повтаряше действията си. Художникът Лъв Нотр, известният пейзажист в двора на Луи XIV, не понасял затворените пространства. Паскал също бил в плен на разни фобии, най-известната (и интересната) е манията му за преследване от... котки. „Ако човечеството не изпитва страх, то отдавна е загинало“, твърди Дейвид Фарланд, известен американски писател („Леговище от кости“), и е напълно прав. Страхът е нормално човешко чувство, плод на инстинкта ни за самосъхранение. С помощта на научен тест е установено, че колкото по-високо е интелектуалното равнище на индивида, колкото по-голяма отговорност изпитва той за околните, толкова по-често изпитва страх. Откъде обаче идва страхът? Това е въпрос, на който засега никой не е успял да отговори. Естествено, теории съществуват. Броят им е някъде около двайсетина, но списъка оглавяват две. Според едната теория съществува от детството психични травми, които са забравени, но остават в паметта на подсъзнателно равнище. Другата теория застъпва становището, че страхът възниква от конкретно преживяна ситуация. Някои учени смятат, че страховете ни идват и от някой наш минал живот.

MOETODASKALO.COM

Няма защо да се лъжем – на всички ни се е случвало да коментираме учителите си, да недоволстваме от оценките, които са ни поставили, да се оплакваме от отношението им към нас. Сега вече можем да го правим официално! В Интернет насокоро се появява сайт по идея на МОН - www.moetodaskalo.com, в който всеки ученик би могъл да оцени преподавателя си, базирайки се на някои критерии. Те са сведени само до три: яснота на преподаване, отношение към учениците и подпомагане в научаването. Оценките, разбира се, са по шестостобална система, кое то е малко шаблонно... В интерес на истината идеята за подобно допитване на учениците липсва аргументация за

е добра. Това е опит оцененият учител да се вгледа в себе си, да открие позитивите и негативите си, ако е в състояние, да подобри своята работа. Също така би могъл да се погледне през очите на учениците си. В това аз откривам положителното на това начиние.

Нека се замислим обаче колко реални са тези оценки. Все пак няма безпристрастни хора! Понякога поставена ниската оценка е повод за същата ответна реакция от страна на учениците. Само че разликата е, че преподавателят се обосновава и застава зад оценката с името си и носи пълна отговорност за своето решение. Докато в сайта всеки оценител е анонимен,

Катерина ГАЙДАДЖИЕВА, 10-и

бот – например потъналите в морски бедствия или загиналият след падане от голяма височина човек след прераждането си се страхува от вода, респективно – от височина.

През последните десетилетия учени от целия свят търсят активно гена на страхът. Неотдавна австралийски биологи съобщават, че може би са го открили при опити с мишки. Те установили изменения в хромозомите на плашеници с електрически ток, ярка светлина и силен шум животинчета. Но все още ученините не могат да кажат със сигурност дали този ген е „отворен“ за собствените ни страхове, или е носител на информация за преживяна някога подобна опасност. Така че засега въпросът за страхът остава по-редната загадка.

Много психологи и психиатри разделят фобиите на 3 основни категории:

- Социални фобии - страх от социални контакти, излизане пред публика и др.
- Специфични фобии - страх от определен обект или действие - примерно страх от кучета, от летене и др.

- Агарофобия - страхът да напускаш дома си или своята лична „безопасна зона“. Това е единствената фобия, определена като заболяване.

Специфични фобии са примерно:

- Glenofobia - гленофобия, болестен страх от погледа на кукла
- Ginoфobia - гинофобия, болестен страх от сексуалния акт
- Agorafobia - агорафобия (от гр. агора-площад) болестен страх от открытия пространства
- Arachnophobia - арахнофобия, болестен страх от паяци
- Cardiophobia - кардиофобия, болестен страх от сърдечни болести
- Chinophobia - хинофобия, болестен страх от китайци

- Gynephobia - гинефобия, болестен страх от жени
- Pedophobia, Paedophobia - педофобия, болестен страх от деца
- Philosophobia - философобия, болестен страх от философията

- Tomophobia - томофобия, болестен страх от хирургични интервенции
- Umorphobia - имофобия, болестен страх от противоречия, разногласия

- Tanatophobia - танатофобия, болестен страх от смъртта
- Soteriophobia - сотериофобия, болестен страх от влиянието на другите

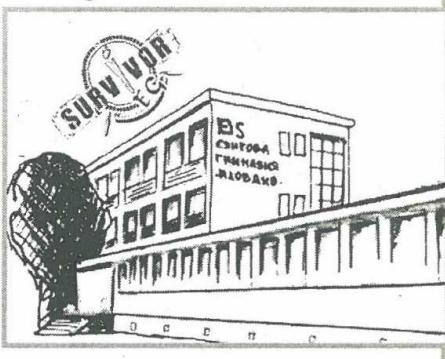
- Siderodromophobia - сидеродромофобия, болестен страх от влакове
- Scoleciphobia, Vermiphobia - сколецифобия, вермифобия, болестен страх от черви
- Rhinophobia - ринофобия, болестен страх от носове
- Ornithophobia - орнитофобия, болезнен страх от птици

Проблемът при терапията на фобиите според ученините е в това, че те не могат да се лекуват само с халчета. Освен това хората, панически боящи се от тъмнината, публичните изяви, контакта с противоположния пол, тълпата и т.н., не бързат да отидат на лекар. Те не смятат това за болест, а ако го смятат, се стесняват да го признаят. А помощта на психотерапевта е наистина необходима.

Най-разпространеният метод в борбата със страховете е сенсибилизацията - обучението на човека спокойно да преживява фобиогенните ситуации (нещо като един от епизодите в „Сървайър“, благодарение на който всъщност главата ми роди тази идея. Дали е гениална, оставям на вас да прецените.)

Survivor EG - новата мисия „Опознай дивия свят“

Welcome to the wild, wild West!

- това би било подходящ надпис, сложен някъде в двора на гимназията. Към ежедневния ни Survivor се прибавя ново изпитание – стадо кози и техният „малък Шаро“, които се разхождат из двора необезпокоявани от никого. Не че не сме видели разнообразието на флората и фауната тук, но това ще ни доведе вече в повече. И все пак мисля, че не трябва да възроптаваме. Какво им е лошото на козичките – така сме по-близо до природата и естествената среда. Козичките се разхождат навсякъде, „миниат“ двора, Шаро плаши учениците – това си е част от природата.

Ludmila CHULKOVA

The Night Before Christmas

By Clement Clarke Moore

Twas the night before Christmas,
when all through the house
Not a creature was stirring, not even a mouse;
The stockings were hung by the chimney with care,
In hopes that St Nicholas soon would be there;
The children were nestled all snug in their beds,
While visions of sugar-plums danced in their heads;
And mamma in her 'kerchief, and I in my cap,
Had just settled our brains for a long winter's nap,
When out on the lawn there arose such a clatter,
I sprang from the bed to see what was the matter.
Away to the window I flew like a flash,
Tore open the shutters and threw up the sash.
The moon on the breast of the new-fallen snow
Gave the lustre of mid-day to objects below,
When, what to my wondering eyes should appear,
But a miniature sleigh, and eight tiny reindeer,
With a little old driver, so lively and quick,
I knew in a moment it must be St Nick.
More rapid than eagles his coursers they came,
And he whistled, and shouted, and called them by name;
'Now Dasher! now, Dancer! now, Prancer and Vixen!
On, Comet! On, Cupid! on, on Donner and Blitzen!
To the top of the porch! to the top of the wall!
Now dash away! dash away! dash away all!'
As dry leaves that before the wild hurricane fly,
When they meet with an obstacle, mount to the sky;
So up to the house-top the coursers they flew,
With the sleigh full of Toys, and St Nicholas too.
And then, in a twinkling, I heard on the roof
The prancing and pawing of each little hoof.
As I drew in my head, and was turning around,
Down the chimney St Nicholas came with a bound,
He was dressed all in fur, from his head to his foot,
And his clothes were all tarnished with ashes and soot.
A bundle of Toys he had flung on his back,
And he looked like a peddler, just opening his pack.
His eyes-how they twinkled! his dimples how merry!
His cheeks were like roses, his nose like a cherry!
His droll little mouth was drawn up like a bow,
And the beard of his chin was as white as the snow;
The stump of a pipe he held tight in his teeth,
and the smoke it encircled his head like a wreath;
He had a broad face and a little round belly,
That shook when he laughed, like a bowlful of jelly.
He was chubby and plump, a right jolly old elf,
and I laughed when I saw him, in spite of myself;
A wink of his eye and a twist of his head,
Soon gave me to know I had nothing to dread.
He spoke not a word, but went straight to his work,
and filled all the stockings; then turned with a jerk,
and laying his finger aside of his nose,
and giving a nod, up the chimney he rose;
He sprang to his sleigh, to his team gave a whistle,
and away they all flew like the down of a thistle.
But I heard him exclaim, 'ere he drove out of sight,
'Happy Christmas to all, and to all a good-night.'

Дядо Коледа – историята на една легенда

Модерният Дядо Коледа е роден от въображението на Клемент Кларк Мур през 1822 година. Той бил сино образован човек и поет от Трой, Ню Йорк. Мур пише поемата „Гостуването на St. Nicholas“, коледна приказка, подадърка за неговите деца.

В поемата, той изобразява един закръглен, дребничък като елф Дядо Коледа, който идва на шешина от Севера, дърпана от малко еленче. На лунна светлина в дните преди Коледа той ходи от покрив на покрив, тихично се спуска по комина, за да влезе в домовете и да остави подарък на децата във висящите по камината чорапи. Клемент Мур познавал добре холандския, немския и скандинавския фолклор, а поемата му за Saint Nicholas всъщност се базира на холандската традиция.

Неговото описание на дядо Коледа е взето назаем от тевтонските и норвежките легенди за палавия, но добродушен герой, който е в центъра на зимните празници по тези земи, които имали езически произход. Въпреки че Мур написал разказа си за забавление на своите деца, той бил публикуван след година в местен вестник, без да се посочва кой е авторът, и оттогава многократно е излизал със заглавие „Нощта преди Коледа“. Тази приказка, плод на чисто

въображение, но все пак свързана със старата холандска традиция за Sinter Klaas, става една от най-популярните и обичани традиции на американската култура и в целия свят.

Има още няколко варианта на легендата за дядо Коледа. Роденият в Германия, но живеещ в Ню Йорк карикатурист Наст прави в един местен вестник смесни рисунки на добродушния старец, но вече с нормален ръст, с бяла брада, закръглено тяло и одежди от червен сатен, с бял хермелин, шапка със заострен връх, обувки с обли върхове и бял колан. Наст нарисувал също и дома на Дядо Коледа с малка работилница за играчки, които се намират на Северния полюс. Дядо Коледа имал голяма книга, в която записвал как деца са били послушни през годината и кои – не!

Днес най-разпространената фигура в света не е тази на Буда или някое друго източно божество, а образът на Дядо Коледа. Тази своя популярност, колкото и странно да е, той не дължи на хилдите приказки и разкази, а на икономическия гигант „Кока-Кола“. След публикуването на „Нощта преди Коледа“ маркетинговите директори се влюбват в образа на добродушния старец и решават да го поставят на всеки един свой етикет. Той става и тяхна запазена марка в рекламиите по време на adventa. Дори и днес традицията на компанията се е запазила, както установяваме дори и ние в България по времето на почти всяка рекламна пауза по Коледа.

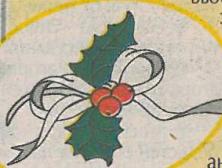
Дали наистина има Дядо Коледа? Това е въпросът, който всяко дете задава в даден момент от израстването си. И не само децата, гори и много възрастни не могат да си обяснят къде съвршва реалността и започва легендата. Ето как отговаря редакторът на New York Sun – Франсис Чърч, на осемдесетишата Вирджиния О'Ханън в началото на века. Този шедьовър на автора излиза във вестника в навечерието на всяка Коледа до 1949 г., когато изданието спира да излиза.

Да, Вирджиния, има Дядо Коледа! Вирджиния, твоите малки приятели не са прости. Те са повлияни от скептицизма на една скептична възраст. Те не вярват, ако не видят. Те мислят, че нещо не съществува, ако не го възприемат техните малки умове. Всеки ум, Вирджиния, и на големите хора, и на децата, е малък. В огромната ни вселена човекът е същинско насекомо, мравка, по своя интелект в сравнение с безкрайния свят над него, ако се мери възможността му да овладее цялата истина и всички знания. Да, Вирджиния, има Дядо Коледа. Че той съществува, е толкова сигурно, колкото е сигурно, че съществуват любовта, благородството, предаността. А ти знаеш, че ги има навсякъде и те носят красота и радост в живота. Уви! Колко тъжен би бил светът, ако го нямаше Дядо Коледа! Той би бил толкова тъжен, колкото ако нямаше Вирджинии. Тогава нямаше да има детската вяра, поезия, романтика, които правят поносимо нашето съществувание. Нямаше да получаваме никакви удоволствия, освен усетеното и видяното. Светлината, с която детството озарява света, ще угасне. Да не вярваш и във феите. Можеш да накараши никого да наблюдава всички комуни в коледната вечер, за да хване Дядо Коледа. Но дори да не го видиш как влиза в комина, какво доказва това? Никой не вижда Дядо Коледа, но това не е знак, че няма Дядо Коледа. Най-истинските неща на този свят са тези, които никојто децата, нито възрастните могат да видят. Някога виждала ли си феи да танцуваат на поляната? Разбира се, че не, но това не значи, че те не съществуват. Никой не може да възприеме или да си представи всички чудеса на света, които са невидени и невидими. Ти можеш да счупиш бебешката дрънкалка и да видиш какво издава шума вътре в нея, но има един воал, който покрива невидимия свят, и него не може да разкаже нито най-силният човек, нито обединената сила на най-силните хора, живели някога на този свят. Само вярата, поезията, любовта, романтиката могат да дръпнат завесата и да съзрат и обрисуват върховната красота и великолепето зад нея. Реално ли е всичко това? Ех, Вирджиния, в целия наш свят няма нищо по-реално и трайно. Нямало Дядо Коледа? Благодарим ти, Господи, той е жив и ще живее винаги. След хиляди години, Вирджиния, нещо повече, след 10 пъти по 10 000 години, той ще продължи да носи радост на детското сърце.

**Честита Коледа и
весела Нова година!!!**

**С пожелание и вие
да вярвате в Дядо Коледа:**

екипът на „Делта Тв“

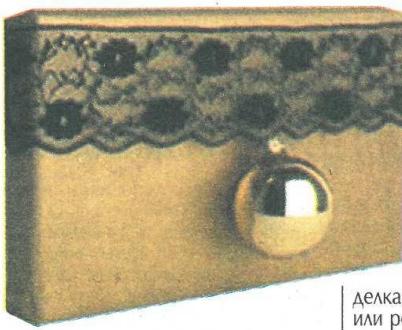
Leta2

Тайната на коледните подаръци

● По опаковката посрещат

Ето няколко малки, но полезни съвети как да разнообразиш празничната атмосфера с помощта на подаръците:

• Колкото е странно да звуци, опаковката на това, кое то искаш да поднесеш, е едно от най-важните неща. Все пак първото впечатление е водещо. И в този смисъл е изключително оригинално подаръкът да е опакован в различен цвят хартия, а отгоре с малка панделка да е закрепено цвете (орхидея или роза например). Това придава не само елегантност, но и романтика на всеки дар. От друга страна, ако идеята за цвете на ви е по вкуса, а и за да се внесе коледното, може към подаръка с лепило да се прикрепи дантела, от която виси малка коледна играчка.

• Не е добре самият подарък да е натружен, защото всички допълнителни подробности по него разсейват окото и така се губи ефектът. Най-подходящо е нещо съвсем изчистено, но привличащо с „естествената“ и изключителна сама по себе си красота. И като казвам това, говоря предимно за цветя, бижута и останалите малки и според много хора незначителни подаръчета. Но всъщност те са най-ценни, защото са поднасяни с любов и са взимани или правени с желание! Малък сувенир или добре подбран за случая личен подарък привличат вниманието и оставят прекрасен спомен от приятното усещане.

• Има още само 2 по-нестандартни начина да изненадат любите си хора.

Първият е ръчна изработка, защото по този начин уникалността и неповторимата природа на дара със сигурност ще бъдат забелязани и оценени. И не на последно място остават така романтичните бонбони и

цветя по пощата. Класика в жанра – забележителен и неоспоримо ефективен начин да се покажат или докажат (!!!до някаква степен!!!) чувствата. Та кой не би се разтолпи? Е, всеки е оригинал по свой начин и е най-добре да бъде себе си! Ето защо послушайте част от съветите, а останалото оставете на празника. Понякога неговата магия и обаяние дават на член тласък и позволяват на събитията да вземат правилната посока, нещата се обръщат в коренната си противоположност. Вярвайте в себе си! Пожелавам успех!

**Катерина СТОЯНОВА,
10-к клас**

Лази, буба, лази, кой ще ме полази

На 20 декември българите почитат св. Игнат Богоносец, хърлен на лъвовете заради християнската си вяра. Вие обаче не препотвяйте мъченията на Светата инквизиция с ваш съученик, носещ същото име. Той ще ви умилисти в нещо сладко – бонбон, геврече или питка. Ако в класа нямаете именник, пак можете да намажете. Трябва само да станете рано и да се изтърсите пред вратата на нечий дом, за чито стопани знаете, че са щедри хора. Така вие ще се превърнете в „полазник“ и ще предречете късмета на семейството.

По традиция трябва да ви нагости богато. Може да се наложи да покудядките при кокошките за берекет, да помучите в обора, да поблеете в кошарата, но ще сте сигурни, че театърото си заслужава заради хапването.

Дори е възможно да се превърнете в прототип на литературен герой. Сломнете си Каракачанката от повестта „Преди да се родя“ и се вжийте в ролята – излукайте всичко, което ви предложат! На този ден вие ще бъдете „полазникът“ за определения дум през цялата година. Ако трапезата ви е харесала, защо да

не пропълзвате дотам по-често:)

Още отсега си наблюжете подходяща къща, настройте си GSM-ите за ранно ставане, за да не ви изпредари някой!

И друго трябва да знаете – на Игнажден нищо не се дава, за да не изброят късметът. Това може да послужи като оправдание пред г-жата, настояща да пише двойка в бележника. Благодарете й любезнно, но с учили тон откажете „подарък“. По същата причина не приемайте никаква работа, включително и писането на домашни, оправдавайки се с традициите.

Ако решите да не допълзите до училище, предварително погледнете колко часа имате. За 5 неизвинени социалните режах детските на нашите. Те не се интересуват от българските традиции. Не ги е срам! Дано все пак учителите са родолюбиви българи, та да ни прости.

Дано и директорът е миоистив на този ден и не се превърне в „полазник“ на някой клас, решил да се почери в учебно време!

Дал Господ добри полазници, па и чул молитвата ми! АМИН!

Мария РАНГЕЛОВА 8-и клас

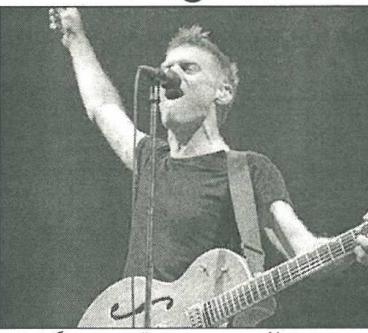
Различни народи – различна Нова година

Е променлива заради календара, който се опира на фазите на луната. (затова годината им е с 364 дни). Празникът продължава 10 дни. Първият ден се носи траурно облекло, както при погребения, а привечер всички излизат на улицата, за да си поклонят честита Нова година. Разменят се монети, а ако някой даде монетата, преди да е казал пожеланието си, онзи, който я е получил, я запазва през следващите 12 месеца, за да му донесе щастие.

Съвсем различно обаче стоят нещата за китайците. Според традицията им, новата година започва на първия ден от новата луна (1 ден след началото на февруари). Подготовката започва месец по-рано, когато китайците боядисват вратите си в червено, като така се смята, че отблъскват злите духове. Хората си купуват нови дрехи, но последно – обувки, за да могат с тях да влязат в къщата и да им е на късмет. Празникът трае 15 дни, а на последния ден е „празникът на фенерите“. Организира се шествие, начело с дълъг дракон (от плат и хартия), символизиращ щастие.

Катерина СТОЯНОВА

Let's make the night to remember

На 29.11.2006 г. Bryan Adams завърши европейското си турне с унискал концерт в Зимния дворец в София. Изпънитеят буквально „избухна“ заедно с близо 6000 фенове. Турнето му започна на 1 юни тази година, за да представи последния му албум „Anthology“, в който са събрани най-големите му хитове. След много чудения и загадки около подгряващите изпънители се оказа, че такива всъщност няма.

В 20:20 часа всичко притъмня и изведнък светлина и звук взривиха сцената. Bryan Adams беше изключително лъчезарен и не спре да контактува с публиката. Дори покани едно момиче да се качи на сцената и да пее с него. Драмата изляха хитът „When you're gone“. По време на концерта изпънитеят смени няколко китари, като дори уся да скъса струната на една от тях. Той изля всичките си хитови песни. Измежду които бяха: „Have you ever really loved a woman?“, „Till I die“, „Let's make the night to remember“, „Cut's like a knife“, „Heaven“, „Everything I do“ и още много други.

Приятно изненадан от българската

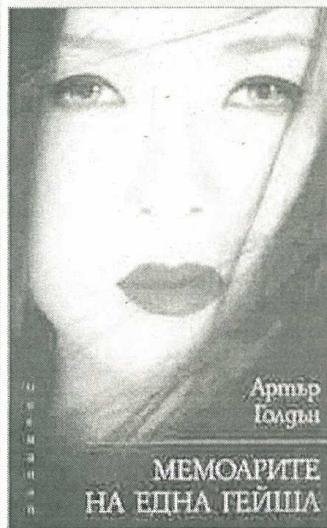
публика, той възклика „You are so fuckin' good audience!“ („Вие сте дяволски добра публика!“). И точно тази публичка извика Bryan Adams три пъти на бис. Като последния път той излезе сам с акустичната си китара, за да изпъни най-очекваната песен за вечерта, а именно – баладата „Please forgive me“. По време на нейното изпълнение хиляди запалки се вдигнаха във въздуха и се образува море от светлинки. Но дори и след тази песен залата беше все още препънена, а Bryan още на сцената. Концертьт завърши с „All for love“. Оригиналът на песента е със Sting и Rod Stewart, но Bryan я изля сам. Е, не беше съвсем сам. Няколко хиляди му пригласихме.

Алина, 9-2

Българското средновековие в онлайн издание

Интернет страницата, която ви представя в този брой, е <http://historybg.hit.bg/>. Това е един проект на възпитаник на варненската математическа гимназия. Сайтът съдържа изключително изчерпателна информация за българското средновековие и всъщност представлява онлайн издание на голяма част от материала по история за двадесети клас. Основната част от страницата представлява хронология на средновековна България в периода от 354 г. до падането ни под турско робство. Има голям брой анализи на събития от историите ни, които са написани по изключително достъпен начин. Ако все пак попаднете на неизвестни термини, можете да откриете значението им в секцията Речник. Лично за мен тази учебна страница бе изключително интересна. Така че горещо ви препоръчвам да я посетите! Отново се обръщам към вас, читателите на „Декта Те“. Знам, че ползвате интернет като източник на информация и не може да не сте попадали на интересни сайтове или програми, за които можем да разкажем в рубриката. Ако е така, пишете ми на georgemanolov@gmail.com :-)

Георги МАНОЛОВ 9-e

МЕМОАРИТЕ
НА ЕДНА ГЕЙША

През 1997 г. писателят Артър Годън предлага на читателите си поглед към един тайнствен свят, разкрит в запленяващата история на книгата „Мемоарите на една гейша“. Романтичната сага продава повече от 4 млн. копия на английски език. За съжаление поглед към запленяващия свят на гейшите българите получават едва в началото на миналото лято, когато издателство „Обсидиан“ превежда книгата на български. Преведен на 32 езика, романът остава на първо място в класацията за най-четени книги две поредни години.

Гейшите са обект на възхищение не само в Япония, но и по целия свят. От всекое те излизат от домовете си по здрач и като нощи пеперуди започват обиколка на чайните в града. Светски-

те вечери са важна част от правенето на бизнес в Япония, а присъствието на гейши е въпрос на престиж за домакина, тъй като отразява доброто му социално му положение. Гейшата не е нито съпруга, нито проститутка – тя е артист, който се издръжка, като забавява богати мъже, „Гей“ на японски означава „изкуство“. Гейшата е обучена танцовка, певица и музикант и е изключително умела във воденето на разговор. Тя се смее на шегите на човека, който я е наел, и никога не издава тайните му. Всяко потрепване, даже на ветицата на гейшата, е преднамерено и се прави с определена цел. По време на

целия

ченца в известни окии (окия – чайна, къща на цветя; дом на главната гейша, където биват обучавани начинанищите). Малката Чийо и по-голямата Й сестра Сацу попадат в Киото, където биват разделени завинаги. Виждайки бъдеща конкуренция в лицето на „ноната“, известната гейша Хацумомо, която живее в същата окия, непрекъснато се опитва да унижи невърството момиче. Един ден малката Чийо среща Председателя – възрастен мъж, който и купува сладолед и ѝ говори с мили думи. Единствено той проявява топли чув-

Мемоарите на една гейша -

книга шедьовър на Артър Годън

ст-
ва към

момиченцето и

именно това поражда любовта на Чийо към него. Лутало се досега в живота без цел, извънъкъм момичето осъзнава, че искрено желае да бъде от онези красиви и елегантни жени, които се върят около него и го забавляват“. След множество години на училищни Чийо, вече навършила 15, започва обучението си при Мамеха, една от най-известните обучаващи гейши в района. Пораснала, получила артистичното име Саюри, тя се превърща в най-желаната гейша в Киото. Борбата между нея и Хацумомо продължава до деня, в който последната бива изгонена от окията. И интригите тя споделят, когато Саюри се доближава до Председателя толкова, че едва го доносва... но трябва да забавлява неговия колега Нобу... Неочаквано през 2005 година се появява и екранизация на книгата, която в момента продължава да се върти по българските кина.

Lete 2

ИЗ ХРОНИКИТЕ НА ЕГ-ТО

Може би докато сте пътували в претърпяните автобуси, сте забелязвали табелата „Хладилна и климатична техника“, която виси мълчаливо на стена на последната сграда преди бензиностанция „Лукойл“. Малцина са тези, които знаят митовете, свързани с нея.

Въсъщност легендите са две и са коренно различни. Преди

Не поглеждай! Ще получиш двойка

четири години, когато бях в подготовкителен клас, се случи да пътувам в един рейс заедно с братовчед ми (учещ последна година в ЕГ-то). Окази сутрин той се чувстваше дължен да остави своя „зает“ за поколенията и ми разказа легендата, касаеща „проклятието“ на табелката. В нашия випуск се носи слухът, че всеки път, когато минеш покрай тази табела и я видиш, ще получиш двойка, ако бъдеш изпитан, каза ми той. Не знай защо ми повърхах, но разказах това и на някой от съучениците си. Факт е, че дори четири години по-късно все още ни гони параноята, когато минем покрай табелата – всеки извръща поглед в друга посока.

Другата версия на този мит е точно обратната – съзирачки я,

човек ще има успешен и пълноценен ден. Това разбрах съвсем насъкоро и реших да си направя експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато по случайност съм забелязва

експеримент. Когато снимах табелата, бях изложен на пряк очен контакт с нея. Държа да ви уверя, че „проклятието“ изобщо не действа. Напук на легендата денят ми мина отлично. Явно, когато

Аз ли не разбирам, или на човечеството нещо му хлопа?

Началото на месеца. Разглъдам случайно попаднал ми брой на известно (побългарено, но със сигурност не българско) женско списание. И аз като всички се възхищавам на блъсъка, който лъжа от страниците, но към края на списанието с разочарование установявам, че съм прелистила едва 3-4 статии. Не мога да си го обясня. Не е ли редно едно подобно четиво да бъде наистина за четене? Не е ли редно то да предоставя информация за забикалящи ни свят, за интересните личности от съвремието ни, за важни събития, заслужаващи вниманието на обществото? Съвсем не! Светските списанията днес са далеч от тази мисъл.

Осланяйки се на факта, че съм просто разсеяна, се връщам отново към началото на списанието, с изострени визуални сетива. И с тях си оставям. Колкото и да се

опитвам, не мога да намеря достатъчно бели страници с черни букви. Очите започват да ме болят. Цветовете в реклами на Шанел, Сваровски, Лаваца, та дори и ЦУМ София, ме уморяват. Опитвам се да ги пренебрегна. И най-сетне – статия! С очакване прочитам заглавието – „Парфюмите“... Загубвам надежда.

Не е ли безсмислено да се пише за едно и също? Не е ли целта на четенето научаването? Явно в днешния свят четим, защото другите четят. Мислим си, че като държим в

ръцете си Cosmopolitan, ще заприличаме наекси мадамата от Ню Йорк, която печели милиони. Бгство от реалността? Може би, но вместо да бягаме от едната и да търчим към другата, по-добре е да се спрем и да ги обединим. И тогава да се осъзнаме на собствените си инстинции, а не на измислените свети на „специалистите“, ще се ока- же по-лесно, отколкото си мислим. И може би ще успеем да излезем от черупките на модата.

Модата, тази красива, но измамна мечта, която води с

ясна идея, но без ясна цел. Няма да крия, и аз се захлъвам по красивите тела и по още по-невероятните облекла от цветните странички. И аз като много други момичета тъжа, когато Fashion TV изведнъж изчезна от екрана ми. В ума ми се разъсяват два полюса – на южния е безразсадната, но безмилостно прекрасна модна индустрия, а на северния – действителността със сивите си цветове – сиви, но реали.

Продължавам със списанието... „10-те най-желани мъже в света“. Вторият полюс като че ли започва да надделява. Мъжете са си красиви, сами го виждаме и няма защо някой да го констатира за преден път. И отново красотата, единственият спасителен пояс на цялата тази поштол. Винаги ще има хора, които ще възхваляват под формата на нечии талия и бедра. Хубавото лице и тяло сякаш нико-

га няма да могат да се сравняват по сила с който и да било нобелов ум. И това изглежда напълно нормално.

Съжалявам, но мен не ми изглежда така. Колкото и да е студено на Северния полюс, аз обичам държа. Обичам сивотата на пътя, защото усъвършавам да я усетя, без да виждам еднообразието. Трудно е, дори понякога изпитвам нужда да виждам материалистичната краса. Но всичко е субективно. Онази приказка, подиумната, не е за мен. И лъскавото списание не спада към моите красоти. Няма да спра да ги чета – аз съм дете на глобалното село, и наистина това ще бъде загубено време. Убедила съм се, че нима от прочетеното не остава за дълго в съзнанието ми. Струва си, но само за секунда.

А реалността, повървайте ми, си струва за цял живот.

Ениза, 10-к

Не бъркайте в контракта

8 златни правила, за да оцелеете в училище

Златно правило номер 1:

Изключете GSM-си или го оставете на вибрация, за да не ви изгледат с онзи ястrebски поглед след опита да поправите нещата с изречението „Опа, аз бях“. Съжалявам!

Златно правило номер 2:

Не държете дъвката така, че да виждате.

Нормално е да ви се присика по някое време да пооправите дъхът на устата си или пък просто да сте забравили да махнете дъвката, на която сте се наслаждавали през голямото. Но по време на час НЕ дъвчете. Да запепите дъвката на горното си небце и да я оставите там е най-сигурният метод, ароматната гума да не се озове в коша за боклуки.

Златно правило номер 3: Гледайте учителя в очите поне десет минути без прекъсване. Може да е и само веднъж през целия час, но да са десет минути. При това без

прекъсване. Научно е доказано, че кръстоскайки поглед с потенциалния враг, ние не само че проявяваме уважение, но и показваме, че сме „над нещата“. Е, на учителя няма нужда да показвате превъходството си, това само ще го обиди. Но пък като го гледате в очите, го карате да си мисли, че думите му са ви интересни. Един вид „четкате“ самоочувствието му.

Златно правило номер 4:

Разрешена ви е най-много една забележка в час (нямате предвид забележка в блемхника, да сме наясно). И две на ден. Не ги правете повече, ако не искате да сте като трън в очите на всички преподавател в училището. Повървайте, наистина не е хубаво все ти да си на топа на устата (личен опит, какво да ви разправям).

Златно правило номер 5:

Това правило би трябвало да се сложи на първо място, но тък като тук нищо не е подредено по възходящ (и съответно нисходящ) ред, може и да се намести на средата. Става въпрос за онези моменти, когато сте на път да получите сърдечуп и сърце-пляс... по време на контролно или

устно изпитване.

• Устно изпитване: Забравете запъването, поглеждането в учебника повече от три пъти, реето на поглед в тавана или в стената... Всичко това издава притеснението ви, което пък доказва на преподавателя, че не сте готов за днес. А това – абе вие си знаете как може да ви навреди. Гледането на учителя в очите

• Писмено изпитване:

Най-важното тук е да внимавате какво пишете. Притеснението може много да ви навреди. Най-често с писане на глупости, които знаете, че за нищо не стават. Получавате листа със задачите. Ако все още сте притеснени, поемете си дълбоки въздух, пийнете вода (ако, естествено, някой цербър се смили над вас и ви пусне) и около две-три минути не правете абсолютно нищо. Не мислете за нищо. Просто стойте и блейтете в стената. Или блейтете в затворените си очи. Важното е да освободите съзнанието си. Може би в момента си мислите, че при такава загуба на време после ще ви се наложи да пишете в междуучасието (отново ако цербърт

ви го разреши).

Златно правило номер 6:

Яденето в час НЕ е забранено, стига да знаете кога и как да го практикувате. Важно е да знаете, че погледът на учителя е основният ви показалец, кога да поднесете храната към устата си. Брускети, кубети, безалкохолни, чипс, колети и всичко останало трябва да е предварително натрошено на малки парченца. Наблюдавате учителя и когато отклони поглед от вас, апетитната хапка (наблягам на единственото число) може да се озове в устата ви.

И все пак не мислете, че може да си дядете сандвичи в час. Че е възможно, възможно е, но е много трудно да натрощите тъкъв вид закуска, без да си навлечете неприятности.

Златно правило номер 7:

Шушу-мушу е почти забранено, ако не знаете как. Да, супер, говорете си в час, мрете, нарушавайте всички писани досега правила... Късмет. Когато искате да говорите, не го правете показано. Да, ясно, искате да споделите на приятелка си как е минал най-великият купон снощи, какво е направил той, какво

сте разбрали. Ама моля ви се, оставете всичко по-важно и интригуващо за след часовете. Същото важи и за бележките, – ако е опасно да ви хванат, да я прочетат на глас и да я дадат на класната (или, още по-лошо, на родителите) (и не си правете труда. Кратки, ясни, разбираеми само за вас бележки са най-сигурният признак, че няма да се стигне до спешна нужда от хапче против главоболие.

Златно правило номер 8:

Взимайте участие в час. Да, знам, звучи като излязъл от енциклопедия. Но енциклопедите затова са писани – да бъдат четени. Участието в час доказва, че сте си учих урока (дори и това да не е така), че слушате какво казва учителя (дори и да не е така), че искате да научите нещо повече (дори и да не е така). Най-лесният начин да привлечете внимание на учителя към себе си е, като му задавате въпроси за взимания в часа нов материал. Естествено, внимавайте и какви въпроси задавате (например „Зашо корен квадратен от тридесет и шест е шест?“ не е препоръчителен).

Lete2

МИРЪТ

Небето мрази железни птици.
Техните яйца рушат градовете.
Дъждът е направен от детски съзи.

The sky hates iron birds.
Their eggs destroy cities.
The rain is made of children's tears.

Малко дете рисува гълъб.
В палитрата му няма бяла боя.
Тя е в сърцето на чистите хора.

A little child is drawing a pigeon.
In his palette isn't a white paint.
It is in the heart of the pure people.

Докато падат бомби, той мечтае за гума.
Иска да изтрие картината навън.
Ще засади полето с усмивки и радост.

While the bombs are falling, he dreams about
a rubber.
He wants to erase the outside picture.
He will plant the field with smiles and joy.

Мария РАНГЕЛОВА, 8-и

Творчеството на нашите съученици се пребрна в повод за много усмивки, така че спокойно можем да ги наречем Творци на Шастие

Ти мен мразиш ли ме?

-Че защо да те мразя?

-Ти кажи. Мен мразиш ли ме?

Не ми отговори, само погледна през прозореца. Седях и чаках. Не знаех какво си мисли, нито какво гледа. Но чаках. Може тък и да ми каже. А дотогава щях да го чакам. Аз винаги това правя. Спирал, сядам и го изчаквам да ме настигне. После потегляме с еднакво темпо. Но той спира често, за да си почине, пие по бира в някой бар и пак тръва. Аз съм изминал доста път без него. Но ми е мъчно, път и го обичам. Затова спирал, сядам и го изчаквам. И когато той ме настигне, потегляме заедно... за пореден път.

-Кажи, мен мразиш ли ме?

-Не зная - отговори ми най-накрая.

После стана, видяна раницата си от земята и излезе. Аз бавно поех след него, не знаех къде ще отиде. Исках да разбера дали ще спре да ме изчака, както правех аз. Преджапала през реката, както си

Ти мен мразиш ли ме?

РАЗКАЗ

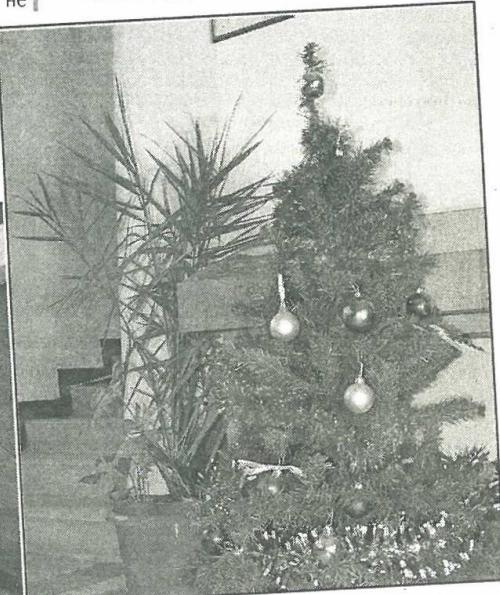
беше с боти. Аз направих същото. Не спря, продължи. Последвах го. Краката ни джапаха в ботите. Той не се оплака, не го направих и аз. Премина през планината, изхвърляйки поло-вината си баగаж в едно дере. Аз направих същото. Чувах как коремът ми къркори, но вече нямаше заядене. Не се оплака, не го сторих и аз. Не спря, продължи. Последвах го. Стигна върха на планината. Махна раницата си и я пусна. Чу се „туп“. Аз също пусна моята. Чу се второ „туп“. Не спря, продължи. Последвах го. Минавайки през гората, закачи якето си на едно дърво. Аз направих същото. Ду-хаше силен вътър, който разпиляващо дългите ми коси. Побиха ме тръпки, студено ми беше. Той не се оплака, не го сторих и аз. Не спря, продължи. Последвах го. Стигнахме до бедно село. Мина през магазина, открадвайки си една ябълка. Аз сторих същото. Бях гладън, но не посегнах да я изям. Той също не докосна своята. Хванаха ме.

Сега гледам тухлите в килията. Боли ме, защо не ме изчака? Нарочно ли открадна ябълката? Мрази ли ме? Затова ли премина

хартия и пачка банкноти. Целуна ме по челото, устните му бяха студени. Усмихна се, ала тая усмивка бе по-тъжна от сълзите ми. Излезе.

Взех листа и го погледнах. Имаше две думи, написани с несръчния му, почти детски почерк. Онзи почерк, който толкова обичах. Целунах листа, скъсах го на парчета. Потвърдиха се опасенията ми. Опасения ли? Не, аз си знаех. Но исках да ми докажат. Затова и сега щях да нося последствията от любопитството си. Ябълката изядох, парите хърлих в тоалетната чиния.

После заспах.

през всичко това? Или го е сторил, за да разбера дали аз го мразя?

Не го мразех, въпреки всичко. Все още го обичах. Нямаше значение дали той ме обича. Аз го обичах. Искрено, чисто. Никого не бях обичала така. Него обичах. Никого другого.

Имах посещение, съобщи ми полицаят. Заведоха ме в малка стая и там, облегнат на стена, беше той.

-Ти мен мразиш ли ме? - попита ме.

-Че защо да те мразя? - върнах му старата топка аз.

-Ти кажи, мен мразиш ли ме?

Не отговорих, само погледнах през прозореца. Болеше ме, о, как само ме болеше! Краката ми бяха подута, с хилди мехури, мокри. Бях премръзнала, треперех. Но не заради това подсърънката. Болеше ме сърцето. Наранено, то не знаеше какво да прави, къде да се лута. Затова се луташе в душата ми. Нараняваше я, лудешки затанцува, за да не премръне заедно с мен.

-Аз те последвах, за да разбера.

-Да разбереш какво?

-Дали ме мразиш.

-И разбра ли?

Замилих се. Не, май не успях. Изльгах.

-Мразя ли те?

-Да.

Той остави откраднатата от него ябълка, къс-

ИЗТОКЪТ И ЗАПАДЪТ

Той не знае кои от гените си да мрази.
Майкъ му е еврейка, а бащата - арабин.
Чашата с кафе и млеко му дава решение.

He doesn't know which of his genes to hate.
His mother is a Jewess, and his father - an Arab.
The cup of coffee and milk gives him the decision.

В Ерусалим въздухът е молитва.
Словата на няколко езика издирват Раја.
А той е долу - между кръста, звездата
и полумесеца.

In Jerusalem the air is a prayer. Words in different languages look for Eden. And its down - between the Cross, the Jewish star and Crescent.

Земята е общ храм за Сънцето и Луната.
Изват от различни посоки и не си пречат....
Някога Изтокът и Западът може да изтряят границите.

The Earth is a temple for The Sun and the Moon.
They come from different directions and they
don't stand in their ways.
Some day the East and West can erase the
bolders.

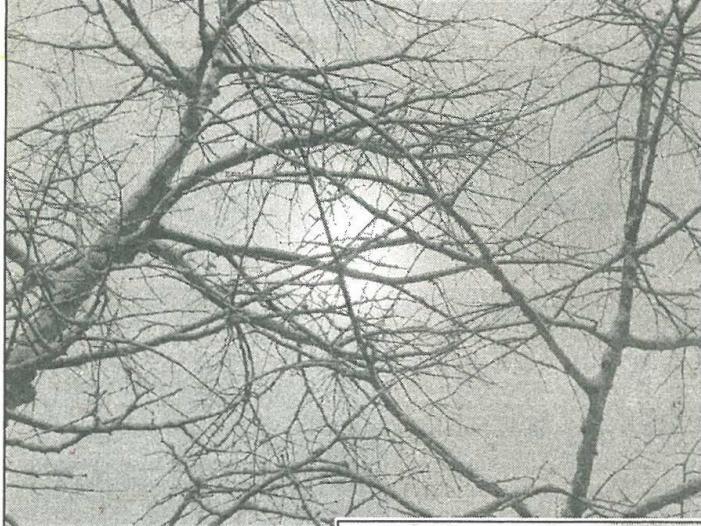
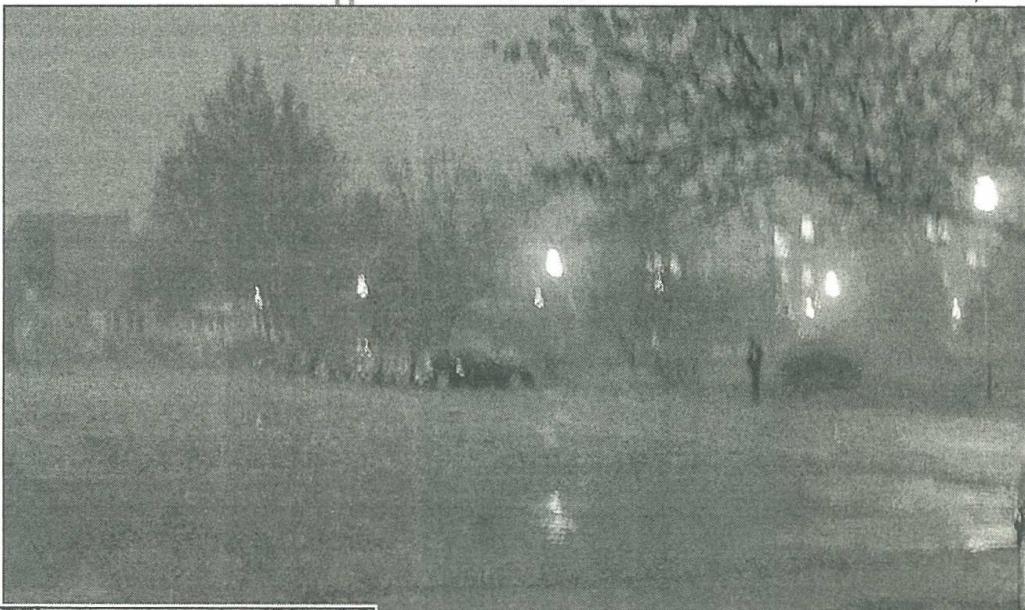
Мария РАНГЕЛОВА, 8-и

Днес...

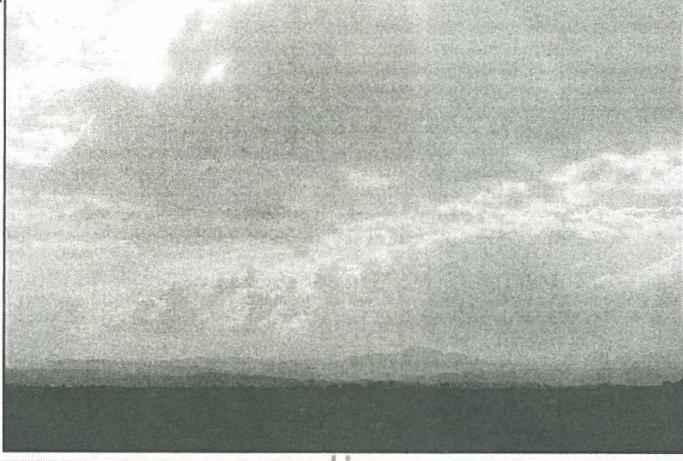
Днес не е вчера, не и утре. Днес ние поправяме грешките от вчера и правим такива, за които ще се тревожим утре. Днес е уникатен и неповторим, но същевременно като всички останали. Днес си е днес. Днешният ден започва, когато изгрява слънцето, помрачава се, докато пада мъгла, когато излязат облаци. В

този ден могат да ти се случат толкова много неща – да срещнеш най-голямата си любов, да се запознаеш с първия си истински приятел, с когото ще дружиш до края на дните си, днес може да те бълсне кола и да умреш в агония, може да изпуснеш най-големия си шанс в живота, днес може да разкриеш истината, която ще ръководи битието ти, днес може да проумееш същността на самото си съществуване, да разбереш мисията, с която си дошъл. В днешния ден може да изречеш толкова много мисии. Точно днес може да ти писне от всичко, тогава чашата прелива, всичко ти идва до гуша. Тогава думите просто се леят от устата ти, изпъзват се и се свличат на пода. Тогава мислите нахлуват в главата ти, бълскат се, бият се и в един момент започва да те боли, чувстваш се препъленен. Само за няколко мига от днешния ден ти може да изречеш всичките истини на света, само за няколко мига от днешния ден ти може да се отречеш от всичко, в което

Мимето

си вярвал. Само няколко думи са достатъчни, за да разрушиш всичко, което си градил. Няколко думи... и в един момент ще започнеш да се чувстваш самотен, хората ще спрат да ти се обаждат, ще те избягват, ще те заобикалят. Няколко думи и животът може да съврши. Тогава главата ти се изпъльва с противоречиви мисли, с ненужни слuchки, със злобни спомени, тъжни помисли. Всичко започва да бучи, чувстваш се пренаситен, износен като стар парцал. Като някаква антика - вече не си нужен на никого. Но всичко това може да не се случи днес. Може да се случи някой друг ден или никога! Днес може да спечелиш много или да изгубиш всичко и това може да се случи, ако не си се оглеждал, защото не си из-

Празници, Ваканция и още нещо...

Идват празници... Една-две седмици и Коледа вече е дошла. Минат-не минават няколко дни и, опа – Нова година. Бих казала, супер! Party-та, събиране с роднини, с приятели, малко почивка от даскало, няма домашни (е, има де, ама тях по-

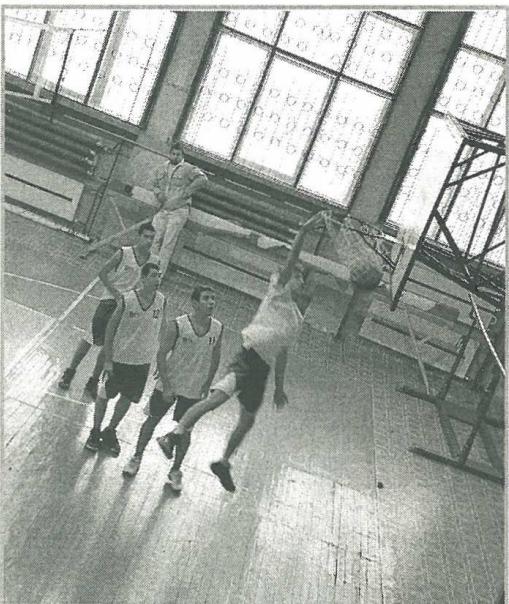
вече пари, ново гадже и всевъзможни глупости. Това по правило си е семеен празник, но, за съжаление, не всяко семейство смята така. Винаги ми се е искало да се чувствам развлечувана от идващия празничен ден, но пък това никога не се е получава-

късно ще ги мислим). Ще получаваме много подаръци и ние ще подаряваме на любимите си хора. Само дето това е свързано с доста пари, ама все никак си ще се оправите. Навсякъде коледна украса, накичени елхички с всевъзможни играчки. Гирлянди, лампички... въобще празнично настроение. Всички са разърнувани, щастливи и превъзбудени. Тези празници винаги са свързани с много положително настроение. Но не при всички е така. Всъщност, като се замисля, познавам доста хора, които не зачитат Коледа като кой знае какъв празник, а я приемат като поредния ден, в който по-специалното е, че ядеш някаква си пита, от която я ти се падне някакъв късмет, я не. Та и какво ти пуха дали ще ти пише, че през новата година ще имаш по-

ло. Все пак си наваксвам с хубавите моменти с идването на Новата година! Това, ако питате мен, си е един от най-яките празници. Събиращ се със супер много и готини хора в някой апартамент, хижа, вила или просто някъде. Веселите се, танцувате, пеете... всичко, бих казала, е шестица. После идва дългоочакваният момент... и започват пиратките, фойерверките и всевъзможните гърмящи глупости. И всичко е толкова страхотично, че не ти се иска никога да не сърваша.. После се възстановява няколко дни от великолепната и безкрайно изтощителна нощ и... ето: именни дни. Йордановден, Ивановден, тук-там някои рожден ден и... отново започват party-та. Радваш се, веселиш се, кефиш се... и неусетно е съвршила ваканцията (за съжаление). Алягаш си вечерта, свикнал вече с "айляшките" дни... и някога те буди с невероятна връвя сутринта. Безкрайно си ядосан, че въпросният човек е дръзнал да наруши така перфектния ти сън, когато доразънвайки се, чуваш гласа на майка ти как ти крещи, че си на училище и че пак си закъсняла. И както си лежиш в мекото легло, разположил се в най-удобната си поза, свил се под топлите завивки и възхищавайки се на свободните си дни, жестоката действителност се стоварва върху теб. Страшната новина нахлува в главата ти като неканен гост. Искаш да я изгониш, не можеш да повърваш, но уви... на училище си! Няма как... е, поне ще се видиш с хората, които не си успял да се срещнеш през ваканцията (mai това е единственото хубаво, което мога да спомена в момента). Все пак трябва да се ходи на училище, и това си е...

Мимето

Баскетболни събития

вид „загрявка“ за двата отбора, тъй като те взеха победите си, премазвайки конкуренцията. Публиката беше наясно, че неделите ще е денят на кулминацията, когато двата най-силни отбора ще се изправят един срещу друг. И този чакан с нетърпение ден дойде! Трибуните бяха пълни и шумни, обезумели фенове разменяха красноречиви и, на пръв поглед, учили думи, върху които, ако човек се замисли, вероятно ще чувства най-малкото засегнат.

Мачът протече непредсказуемо и до последната част напрегнато, защото и двата отбора се раздадоха до последно. Но по-голямата подкрепа от страна на публиката, домакинството и, така да се каже, пристраст-

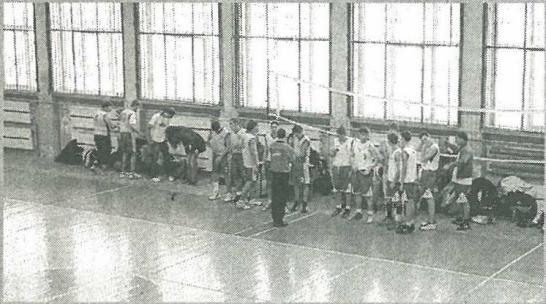

то присъствие на съдиите бяха основни фактори, които помогнаха за победата на „П. Кр. Яворов“ над ЕГ „Пловдив“ със 68:53 точки. Статистиката посочваща играчите на наш-

Тази събота и неделя - 16 и 17 декември, се провеждаха редица баскетболни срещи, из между които и на отбора на ЕГ „Пловдив“. Конкурентите на нашите миналогодишни шампиони бяха отборите на други пловдивски училища, по-големите сред които на Руската гимназия и този на домакините от СОУ „П. Кр. Яворов“, които дадоха заявка за победа над нашите гимназии.

Събота, 16 декември, 8:00

часа. Студ. Мъгла. Полупразни улици. Времето не предизвикаващо за нищо, но още веднъж девизът „Спорть е здраве“ доказва, че не познава граници. Във физкултурния салон на училище „П. Кр. Яворов“ се провеждаха баскетбоолните срещи, които очертаваха двамата очаквани фаворити - отборите на ЕГ „Пловдив“ и този на домакините. Съботния ден се оказа един

то училище за фаворити, тъй като домакините нямаха победа срещу нас от 5 години насам. Въпреки крайния резултат, баскетболистите на ЕГ „Пловдив“ се представиха повече от достойно. Сред тях с великолепната си игра се откриха Лазар и Кристиян от 11 клас, подкрепяни от целите отбор, разбира се. Загубата в неделя не сломи спортивния дух и самочувствието на бившите шампиони. Напротив, амбициите за пълен успех на систематично през следващата година ще нарастват, така че още отсега ставаме свидетели на проект, начертаващ тенденцията за едно триумфално завръщане.

Sivakoff

Дойде време за нашата нова статия. Този път ще стане въпрос за вашата тренировка и вашият хранителен режим. Някои хора често пренебрегват един от тези два компонента, което неминуемо води до почти нулеви резултати.

Фитнес тренировката е строго индивидуално нещо. С течение на времето ще откриете кое действа добре за вас и кое не. Но това няма да стane за месец или два. Дори и след години тренировки ще има нови и нови неща, които ще научавате за себе си и как тялото ви реагира на различни натоварвания. Като за начало започнете със стандартична програма за начинаещи. Тренировка три пъти в седмицата е напълно достатъчна. Избягайте да ходите в два последователни дни, има въроятност да претренирате. Ето една примерна програма:

1. Повдигане на щанга от лег
2. Придърпване на вертикален скрипец
3. Придърпване на хоризонтален скрипец
4. Раменно разтваряне встрани
5. Бицепсово съзвание от стоех
6. Трицепсово разтваряне на скрипец
7. Клякане с щанга
8. Бедрено съзвание на машина
9. Коремни преси

Всички упражнения правете в 3 серии по 8 повторения. Правете по 2-3 минути почивка между сериите. Наблюдавайте за правилното изпълнение. За целта помолете инструктора в залата да ви следи по време на упражненията. ВНИМАНИЕ!

Фитнес

Part 2

Някои упражнения (като клякането например) могат да ви донесат травма, ако не ги изпълнявате правилно. Винаги при по-техни серии е добре до вас да има партньор, който да ви помага.

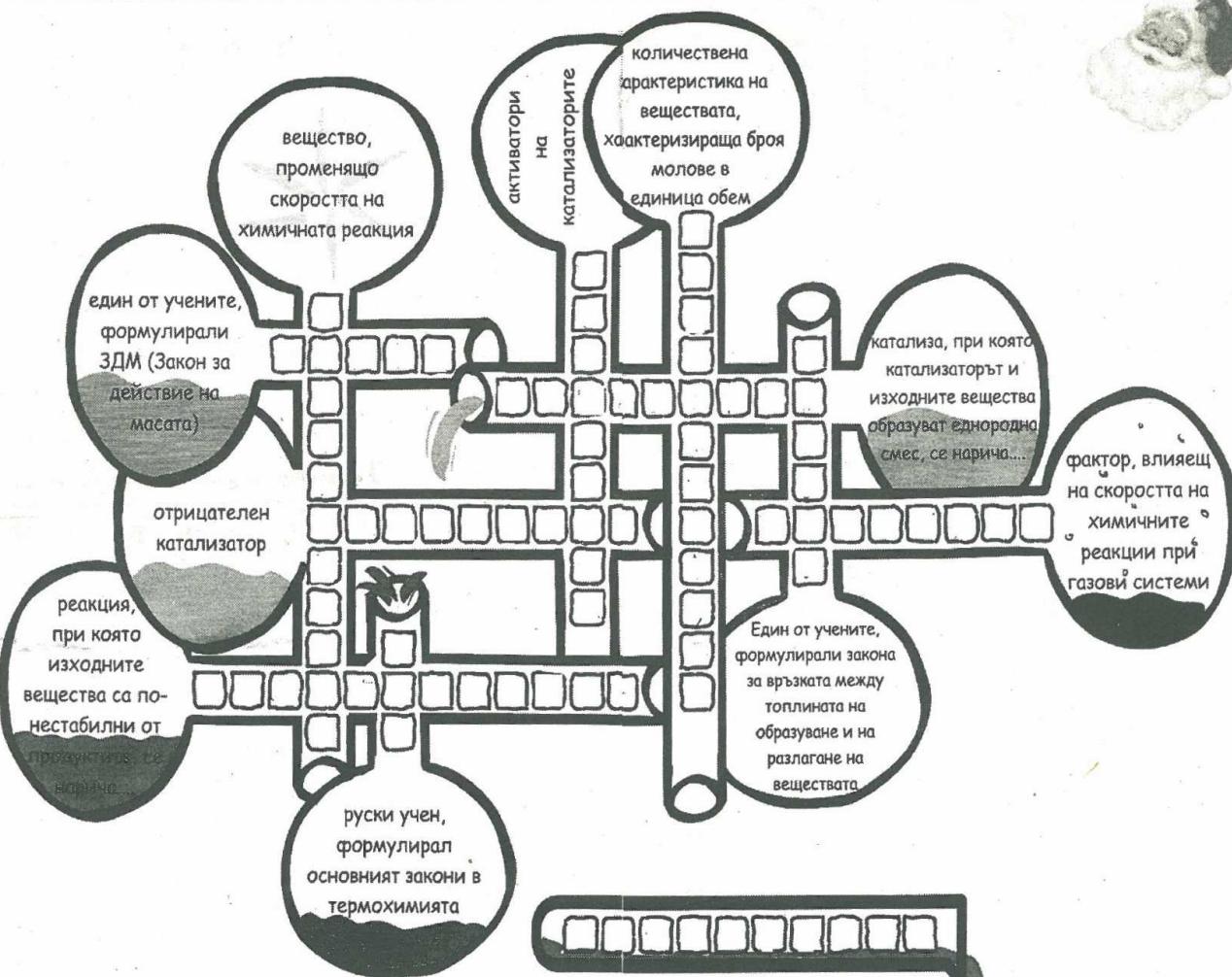
Друг важен компонент е хранителният режим. Първо определете какво искате - да увеличите тялото си или да го намалите. Когато стане въпрос за качване на килограми, някои хора си представят надебеляване. Това е крайно грешно съвящане. Целта е да качите най-вече мускулна тъкан. Набледнете на храни като ориз, картофи, черен хляб, плодове, пилешко, месо, риба. Разпределете храната си в поне 3 приема, за предпочитане 5. Пийте вода! Поне по 1.5-2 литра на ден. Водата е жизнено важна за протичането на всички процеси в организма. Повече вода = > по-добро усвояване на храната = > по-малко качени мазнини. Дори само това би трябвало да ви накара да пиеш повече (вода :)). Кафето и колата не се боят - кофеинът в тях има обезводняващ ефект. Избягайте вафли, кроасани, бял хляб и подобните им - те

ще ви помогнат за качването на килограми, но те ще са основно мазнини.

Има и друга често срещана грешка - хората съдят за външния си вид само по стрелката на кантара. Когато човек с наднормено тело свали да-ден бой килограми, си казва „Супер!“. Но дали наистина сме постигнали подобрене във визията си? Критерий за това може да бъде само и единствено огледалото, не никаква чисмена стойност. Ако искате да намалите процента на мазнини в тялото си, правете кардио упражнения - например половин час велоаргометър или бигане в умерено темпо (за предпочитане сутрин). Намалете углехидратите - яхте най-вече пилешко, риба, сирене, кашкавал, зеленчуци. Ако консумирате углехидратни хани, нека бъде преди обяд. След 18:00 часа забравете за тях! И тук следете за количеството вода - него няма нужда да го ограничавате. Не гладувайте! Това е много грешно. С глад ще свалите почти само мускулна тъкан, а след като започнете отново да се храните нормално, загубите килограми ще се върнат като мазнини в резултат на което ще изглеждате още по-зле. Разпределете приема на храна в 3 до 5 хранения равномерно през целия ден.

Темата за храненето е доста обширна. Очаквайте в следващия брой подробни хранителни режими.

Атанас НАЛБАНТОВ,
Рандел СЛАСОВ,
Георги ЧОЧЕВ

Изгтовили:

Николай Суванджиев, 11-а
Лилия Куванджиева, 11-а
Александрина Рудова, 11-а
Антоанета Еврениева, 11-а
Габрина Тишева, 11-а

/наука, изучаваща топлинните
проекти на химичните реакции/

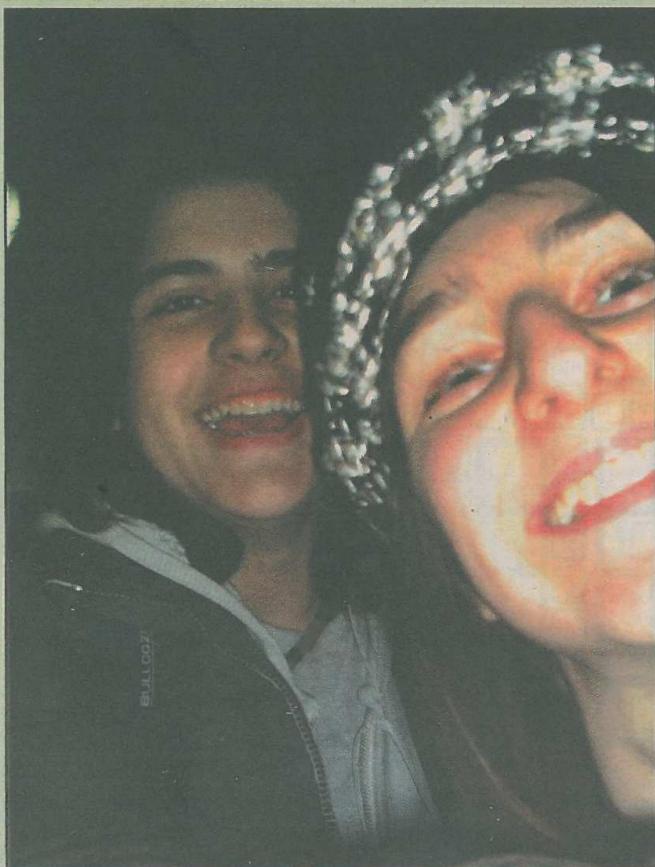

Ключ: катализатор; промотори; концентрация; лаплас; Ваге; инхибитор;
екзотермична; хомогенна; налягане; Хес

1	3		9	4	6			
	9		2	8				
	8		6			2		
4				8	6	3		
	7	6	3			5		
8				3	2			
				4	2	7		
2		1		6	8	9		

8			2	1			3	
	1			7	8			6
5							1	
	3			2	8	6		
				3		9		
			1	5	7		8	
1							4	
6				4	7		3	
4				5	1		9	

На път за въчи

Карти
и билетчета,
моля!

Уморени след дълъг ден в училище, всички бързат да се учатъпчат в автобуса. Кой успя да се вреди за седалка, кой едва се крепи, вкопчил се в нещо или в някого, и такър-такър към следващата спирка.

ТВОИТЕ ТРИ
НОВИ ДУМИ

- DIE KEUSCHE -
N - малка селска къщичка;
- TO SWINDLE -
шмекерувам
- ПАСМАНТЕРИЯ -
различни апликации за мебели, дървесна, завеси - като ресни, гайтани, шнуркове

БиСеРи

- ✓ Произнасяме думата „бозайник“, но мислим за цял клас млекопитаещи животни!
- ✓ Кое прави формата форма?
- ✓ Дървото не е предмет, но е понятие!
- ✓ Робите трябва да имат права и не трябва да има робство!
- ✓ Моля, не кашляйте!
- ✓ Това е една слабо развита от политическа гледна провинция!
- ✓ Ученици, за какво използваме Богата?
- ✓ Чавдаре, ще ти пиша отсъстие! Остави червилото!
- ✓ Накрая ще видиш един ловец и ще забържеш връзка с него!
- ✓ -Те са тризнички!
- ✓ -Ама те от един баща ли са?
- ✓ Искам къща с пет цветенца.
- ✓ По онова време бракът е бил на по-високо ниво.
- ✓ - Госпожо, не ми се бяга повече, много ми духа отзад.
- ✓ - А ти какво искаш - отпред ли да ми духа?
- ✓ -Госпожо, Вярно ли е, че Орфей е бил негър?

За всичко!

- Добре, още?
- ✓ Чавдаре, ще ти пиша отсъствие! Остави червилото!
- ✓ Накрая ще видиш един ловец и ще забържеш връзка с него!
- ✓ -Те са тризнички!
- ✓ -Ама те от един баща ли са?
- ✓ Искам къща с пет цветенца.
- ✓ По онова време бракът е бил на по-високо ниво.
- ✓ - Госпожо, не ми се бяга повече, много ми духа отзад.
- ✓ - А ти какво искаш - отпред ли да ми духа?
- ✓ -Госпожо, Вярно ли е, че Орфей е бил негър?

ЕКИП „ДЕЛТА ТЕ“

Редакторски екип:

Камелия ПЕТРОВА, 0898/517 775
Атанас БАНЧЕВ, 0878/107 667
Моника ЗАПРЯНОВА, 0885/163 146

Репортери:

Георги МАНОЛОВ, Блага ЗЛАТЕВА, Маргарита ПЕЕВА, Николай ГАРАБЕДЯН

Фоторепортър: Георги СТОИЛОВ,
Еница ГАБРОВСКА

e-mail: deltate@gmail.com

Този вестник е осъществен с помощта и съдействието на ИК „Марица“ - Пловдив